

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Ad Primam, Hymnus LXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Faciat nos pasci manna
In cœli palatio, Amen.

Hymni septem de sancta Maria Magdalena, qui ad septem possent legi meditariueboras canonicas, aut ab operantibus in silentio suauiter & modeste cani.

Ad Matutinas.

Hymnus LXI.

Iesu rex amantissime,
Deus misericordie
Tu dator omnis gratie,
Collator es & glorie.
Christe qui cuncta dirigis,
Qui Magdalenam respicis.
Et misereri statuis,
Quam cum non esset diligis.
Cor huius clam tu vulneras,
Vngis, mutas, inebrias,
Vt delictorum tædeat
Malorumq; pœniteat.
Dum nescit capis laqueo,
Trahis vt in tonnuuo
Amaras fundat lachrymas,
Tibi cupitas epulas.
Ad pedes sientem recipis
Excusas hanc & protegis,
Laudas, & cunctis debitis
Tu liberam mox efficis.
O pietas mirabilis,
Dulcedo non effabilis,
Nam reos morte liberas,
Amas & non improperas.
Ad hoc tu namq; veneras,
Vt quæras quod amiferas,
Et non vt mundum iudices,
Sed mundum vt illumines.
Et quam est hoc mirabile,
Iesum suos diligere,
Tutari quod errauerat,
Saluare quod perierat?
Natura tibi conuenit,
Quod nemo tibi surripit,
Vt parcas & sis miserans,
Pius, amans & liberans.
Nam quid fons potest gratie,

Aur vena quid clementie,
Dare quam cunctis veniam,
Quos suscipis ad gratiam?
Aut dulcis cur tu charitas,
Nos haud amares bonitas,
Qui nihil es quam pietas,
Adoptans nos quos congregas?
Tibi fit laus, qui veniam
• Maria das & gratiam
Patre cum sancto Spiritu,
Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Primam.

Hymnus LXII.

Oter beatam foeminam,
Que delictorum veniam,
Ad Iesu pedes recipis:
Nam gratiam tunc inuenis
De mundo post nil placuit
Nam tibi totum viluit,
Tibi mox fit fastidio,
Quod erat desiderio.
O felix hæc mutatio,
Diuinaq; dignatio,
Quæ replebaris vitis,
Es Dei plena gratijs.
Quam gratulor ô Domina
Tibi pro magna gratia,
Qua possides nunc optimum
Amicum fidelissimum.
Adhæres huic vt filia,
Amore feruens ebria,
Te solus totam possidet,
Tuum cor sibi retinet.
Hic tibi sponsus vnicus,
Venusus, suauissimus,
Amantem te non deserens,
Et sibi iunctam vniens.
Me tæpida conuersio,
Heu frigida deuotio
Ex ore Iesu proijcit,
Et gratia destituit.
Quamobrem ele mentissima,
Mihi tu Iesum impetra,
Eius amore ferueam,
Illiq; totus placeam.

III 3

Tibi

Tibi sit laus, qui veniam
 Mariæ das & gratiam
 Patri cum sancto Spiritu,
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Tertiam.

Hymnus LXIII.

O Pœnitendi speculum
 Exemplar nobis vnicum,
 Tu post dilectum clamitas

In huius cor insinuas.

Si tibi sunt delicta,

Iesu (dicis) in homine.

En me, nam tui languens

Amore nec te desero

Te mihi nil est charius,

Te Iesu nil suauius,

Te prædicantem prosequor

Tuis verbis reficior.

Me licet soror increpet,

Aut Phariseus murmuret,

Vnum est necessarium:

Hoc eligo quod optimum.

O Magdalena splendida

O mater nobis impetra,

Nunc delictorum veniam,

Iugemq; Dei gratiam.

Sit hic plena contritio,

Veraq; sit dilectio,

Sit mox post vitæ terminum

Cœleste nobis gaudium.

Tibi sit laus, qui veniam

Mariæ das & gratiam

Patri cum sancto Spiritu,

Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Sextam.

Hymnus LXIV.

A Eterni Patris vnice
 Nos pio vultu respice,
 Qui Magdalenam liberæ

Vocas ad thronum gratiæ.

Nam hæc est illa Maria

Ex qua septem dæmonia

Dum flet, tu pius eiecisti,

In eius cor te imprimis.

Errauerat ouicula,
 Redit orans pro venia,
 Et vetustatem exiit
 Nam sponsa fore meruisset.

Ex vase contumeliæ,

Vas reformasti gratiæ,

Quam cernis plenam vitijs

Tuis imple delictijs.

Ex hoste fit discipula,

Ex nigra mox fit candida,

Placet quæ fuit sordida.

Hæc Christe tua est gratia.

Per hanc ad spem nos origis,

Qui pœnitentem suscipis,

Misericors tu prodigæ

Pater occurris filiæ.

Iesu dulce refugium,

Spes vera pœnitentium,

Per Magdalenæ meritum

Nostrum tu solue debitum.

In nobis mundus percat,

Sed amor tui hæreat,

Vt nostrum post exiliū

Tuum intremus gaudium!

Tibi sit laus qui veniam,

Mariæ das & gratiam,

Patri cum sancto Spiritu

Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Nonam.

Hymnus LXV.

D Vm amor tuus patitur,
 Iesus dum crucifigitur,
 Tu amica compateris,

A cruce nec te diuidis.

Te plagæ Christi vulnerant,

Eius dolores sauciant,

Quæ multis eras tristior,

Apostolis constantior.

Non sufficit compassio,

Minor tibi deuotio

Videtur ni perunxeris,

Sepultumq; dilexeris.

At magno replet gaudio

Te, quem dolebas nimio

Mœrore, dum te visitat.